

WYROK

z dnia 30 marca 2011 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Anna Packo

Protokolant: Przemysław Łaciński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2011 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez

wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Lubartów S.A. ul. Krańcowa 7, 21-100 Lubartów i Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. w Lublinie ul. Grygowej 23, 20-260 Lublin

w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego:

Gmina Miasto Lublin ul. Plac Łokietka 1, 20-950 Lublin

przy udziale **MOSTOSTAL Warszawa S.A. ul. Konstruktorska 11 a, 02-673 Warszawa** zgłaszającej przystąpienie po stronie zamawiającego

orzeka:

- 1. uwzględnia odwołanie i nakazuje unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i powtórzenie czynności badania i oceny ofert,**
- 2. kosztami postępowania obciąża Gminę Miasto Lublin ul. Plac Łokietka 1, 20-950 Lublin i nakazuje:**
  - 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **20 000 zł 00 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy)

z kwoty wpisu uiszczonego przez **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Lubartów S.A. ul. Krańcowa 7, 21-100 Lubartów i Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. w Lublinie ul. Grygowej 23, 20-260 Lublin,**

- 2) dokonać wpłaty kwoty **20 000 zł 84 gr** (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) przez **Gminę Miasto Lublin ul. Plac Łokietka 1, 20-950 Lublin** na rzecz **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Lubartów S.A. ul. Krańcowa 7, 21-100 Lubartów i Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. w Lublinie ul. Grygowej 23, 20-260 Lublin** tytułem zwrotu kosztów wpisu.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Lublinie.

Przewodniczący:

.....

UZASADNIENIE

do wyroku KIO 566/11 z 30 marca 2011 r.

Zamawiający – Gmina Miasto Lublin prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na „budowę ul. Grygowej w Lublinie na odcinku od Al. Witosa do Drogi Męczenników Majdanka (włącznie ze skrzyżowaniem z Droga Męczenników Majdanka)” na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn. zm.). Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane 28 grudnia 2010 r. w Dz. Urz. UE. Wartość zamówienia jest większa niż kwoty określone na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

10 marca 2011 r. Odwołujący – wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Lubartów S.A. i Komunalne Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Sp. z o.o. w Lublinie otrzymał informację o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez MOSTOSTAL Warszawa S.A., od której to czynności 17 marca 2011 r. wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 22 ust. 1 pkt 2, art. 29 ust. 1 w zw. z art. 89 ust. 1 pkt 2 i art. 87 ust. 2 pkt 1, 2, 3 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz wnosząc o: uwzględnienie odwołania, uchylenie czynności Zamawiającego polegającej na wyborze oferty MOSTOSTAL Warszawa S.A., nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności oceny ofert i odrzucenie oferty MOSTOSTAL Warszawa S.A., wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej oraz zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa pełnomocnika

W uzasadnieniu Odwołujący wskazał, że w pkt. 12.2. specyfikacji istotnych warunków zamówienia Zamawiający zawarł postanowienie, iż sporządzając kosztorys ofertowy wykonawca nie może samodzielnie modyfikować pozycji przedmiarów, według których powinna zostać obliczona cena kosztorysowa ofert, a w przypadku ewentualnych rozbieżności, modyfikacja pozycji przedmiarów robót (np. poprzez zmianę ilości robót (przedmiaru) zmianę opisu pozycji kosztorysowych, zwiększenie lub zmniejszenie ilości

kosztorysowych, zmiana kolejności pozycji itp.) dopuszczalna jest pod warunkiem, że została ona wskazana i narzucona przez Zamawiającego w drodze wyjaśnień na zapytania w trybie 38 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych. Przy tym wynagrodzenie w niniejszym postępowaniu jest wynagrodzeniem kosztorysowym.

Wybrana oferta zawiera błędy w kosztorysie ofertowym, które nie stanowią oczywistej omyłki pisarskiej i rachunkowej ani innej omyłki w rozumieniu art. 87 ust. 2 pkt 1, 2, 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, które Zamawiający mógł poprawić. Poza tym błędy te mają istotny wpływ na cenę (podwyższenie wartości) oferty.

1. W kosztorysie „Zieleń i mała architektura” w poz. 3.d.1. jest – oczyszczenie terenu z resztek budowlanych gruzu i śmieci, wywiezienie zanieczyszczeń samochodami dalsze 0,5 km, wykonawca policzył transport na dalsze 0,5 km, a nie, jak wymagał Zamawiający $18 \times 0,5$ km, czyli 9 km (brak krotności 18), w związku z tym należy przemnożyć podaną cenę przez 18, co daje kwotę 106.414,56 zł, a nie 6.259,68 zł.
2. W kosztorysie „Zieleń i mała architektura” poz. 8.d.2. jest obmiar 2,61 h, a powinno być 2,608 h.
3. W kosztorysie „Przebudowa sieci ciepłowniczej 2xdn 300mm” w poz. 22.d.1.2 – próba szczelności jednostką miary jest „mm”, czyli milimetr, zamiast „m” – metr, więc cenę jednostkową 4,56 zł/mm należy pomnożyć przez 1000, co powoduje wzrost wartości z 319,20 zł do 318.880,80 zł.
4. W kosztorysie „Przebudowa sieci ciepłowniczej 2xdn 300mm” w poz. 67.d.4. brak jednostki miary.
5. W kosztorysie „Sieć wodociągowa” w poz. 11.d.1.1 została podana jednostka miary „m3rr.3” zamiast m^3 .
6. W kosztorysie „Trakcja trolejbusowa” w poz. 14.d.1, 15.d.1., 16.d.1. podano obmiary 1,06 t, 4,34 t, 3,84 t zamiast 1,061 t, 4,336 t i 3,835 t.
7. W kosztorysie „Trakcja trolejbusowa” w poz. 68.d.3., 69.d.3. i 70.d.3. brak krotności 1,5, a w poz. 89.d.6. i 90.d.6 krotności 2, co powinno zwiększyć cenę oferty w tych pozycjach o odpowiednio 10.501,35 zł, 20.907,19 zł, 347,70 zł, 347,70 zł i 11.289,00 zł.

8. W kosztorysie „Trakcja trolejbusowa” w poz. 97.d.6 podano obmiar 213,40 m³ zamiast 218,40 m³.

9. W kosztorysie „Branża drogowa” w poz. 34.d.6 i 45.d.7 podano jednostkę miary „m” zamiast m².

Uwzględniając konsekwencje rachunkowe dokonanych poprawek wartość wybranej oferty wzrasta o 479 056,30 zł netto i wynosi netto 12.315.813,42 zł, brutto 15.148.450,50 zł, zatem oferta Odwołującego z ceną netto 12.161.140,31 zł i brutto 14.958.202,58 zł jest korzystniejsza.

Zamawiający w oparciu o art. 87 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych może sprostować bądź poprawić podane wadliwie elementy kalkulacyjne, ale dokonane zmiany nie mogą powodować istotnych zmian w treści oferty po uwzględnieniu konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek. Przyjęta kosztorysowa forma wynagrodzenia powoduje, iż każdy z wykonawców zobowiązuje się do wykonania pod względem ilościowym takiego zakresu, jaki zostaje ujęty w kosztorysach ofertowych. Aby zapewnić porównywalność cenową ofert, warunkiem koniecznym jest wycena przez każdego wykonawcę tego samego zakresu przedmiotowego. Chcąc skorzystać z uprawnień przewidzianych w art. 87 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych i dokonać poprawek, Zamawiający nie miał prawa dokonać poprawki jednostki miary tj. z milimetra na metr bez konsekwencji przeliczenia ceny jednostkowej, bowiem stanowi to znaczną różnicę przy ocenie wartości oferty i narusza zasady uczciwej konkurencji. Obydwie jednostki są jednostkami miary stosowanymi w kosztorysowaniu i nie można przyjąć, iż MOSTOSTAL Warszawa S.A. w sposób nieświadomy zmienił wymaganą przez Zamawiającego jednostkę miary. Można było dokonać tej poprawki, gdyby nie niosła za sobą tak dużych różnic w cenie końcowej oferty. Zdaniem Odwołującego błędy w ofercie MOSTOSTAL Warszawa S.A. miały istotny wpływ na treść tej oferty

MOSTOSTAL Warszawa S.A. nie spełniła również warunku określonego w pkt. 5.4.2.1.a) specyfikacji istotnych warunków zamówienia dysponowania odpowiednim potencjałem technicznym oraz osobami zdolnymi do wykonywania zamówienia w zakresie dysponowania „wytwórnią mas bitumicznych min. 100 t/h, z której będzie dostarczana mieszanka

i zlokalizowana w takiej odległości, by czas transportu od załadunku do wbudowania mieszanki w warstwę nie przekraczał 2 (dwóch) godzin z jednoczesnym spełnieniem warunku zachowania temperatury wbudowania oraz cech jakościowych mieszanki.”

MOSTOSTAL Warszawa S.A. w wykazie narzędzi wykazała dysponowanie otaczarką zlokalizowaną w miejscowości Woroniec z czasem dowozu masy od momentu załadunku do momentu rozładunku 1 h 41 min. Zamawiający wymagał podania czasu od załadunku masy do wbudowania w warstwę, a nie rozładowania. Średni czas transportu samochodem ciężarowym o ładowności 10 t, wg posiadanych przez nas danych wynosi od 1 h 55 min do 2 h 15 min, do czego należy doliczyć czas oczekiwania na rozładowanie oraz czas rozładunku i wbudowania w warstwę, co łącznie z czasem dowozu masy znacznie przekracza dwie godziny i powoduje, że mieszanka mineralno – bitumiczna nie spełnia wymagań określonych przez SST i normy branżowe. Tym samym wykazana otaczarka nie spełnia wymagań określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia.

Poza tym według Odwołującego wymaganie lokalizacyjne dotyczy urządzenia, które jest w pełni gotowe do pracy ze wszelkimi uzgodnieniami, podłączeniami i zapleczem, a nie, jak to ma miejsce w przypadku MOSTOSTAL Warszawa S.A., składające się z części i złożone w kontenerach, co nie daje gwarancji poprawnego działania.

Zamawiający nie złożył pisemnej odpowiedzi na odwołanie. Podczas rozprawy wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, iż nie musi sumować poprawek w ofercie, zgodnie z brzmieniem art. 87 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych omyłek może być więcej, a każda musi być traktowana i analizowana oddzielnie, natomiast uwzględnianie konsekwencji rachunkowych dotyczy tylko omyłek rachunkowych. W ofercie Przystępującego stwierdził jedną omyłkę rachunkową w zbiorczym zestawieniu kosztorysów, którą poprawił wraz z dalszymi obliczeniami rachunkowymi. Zamawiający zauważył omyłki wskazane przez Odwołującego i poprawił je w sposób wynikający ze złożonego kosztorysu oraz porównania cen z innymi ofertami i cenami rynkowymi, np. w pozycji, w której brak 18-

krotności wskazanej odległości 0,5 km wartość pozycji to ponad 6 000 zł, co w porównaniu z ww. cenami wskazuje na wycenienie odległości 9 km, a nie 0,5 km, zatem nie było potrzeby przemnażać pozycji przez 18. Podobnie w pozycji dotyczącej przebudowy sieci ciepłowniczej – wg Zamawiającego zawarto w niej nie jednostkę „mm”, czyli milimetry, lecz dwa razy „m”, czyli metry. Wynika to z tego, iż w przedmiarze dwa razy wskazywano jednostkę miary, co przy skanowaniu mogło dać efekt dwóch oznaczeń „m”, z przerwą pomiędzy nimi. Stwierdza też, iż w wycenianiu długości sieci ciepłowniczej nie stosuje się jednostki miary w milimetrach, lecz w metrach. Poza tym cena tej pozycji również jest wyższa niż u Odwołującego, zatem przemnożenie jej przez 1000 dawałoby nielogiczny wynik. W pozycjach, w których Przystępujący zastosował zaokrąglenia do dwóch miejsc po przecinku, Zamawiający poprawił opis, natomiast nie było potrzeby korygowania wyliczeń, gdyż przed i po zaokrągleniu dawały one ten sam wynik. Również w pozycjach dotyczących trakcji trolejbusowej, gdzie w opisie została pominięta krotność 1,5, Zamawiający porównał ceny oferty Przystępującego i Odwołującego i stwierdził, że są one do siebie na tyle podobne, iż nie musi doliczać tej połowy krotności, tym bardziej, że w opisie pozycji nakazano zastosować kalkulację indywidualną. W odniesieniu pozycji, w których pominięto w opisie krotność 2, Zamawiający zastosował konsekwentnie analogiczny sposób poprawienia omyłek. Poza tym te dwie pozycje nie mają wpływu na ranking ofert.

W odniesieniu do warunku posiadania wytwórni mas bitumicznych, stwierdza, iż nie wymagał podania czasu dojazdu, a jedynie lokalizacji wytwórni i inni wykonawcy tego czasu nie podawali. Określenie w STWiORB odległości 50 km zostało przełożone na warunek w odniesieniu do czasu, a nie odległości. Wg niego czas na wbudowanie wynikający z przedstawionej przez Przystępującego opinii to 16,5 minuty, natomiast jeśli rozładunek to także rozścielanie, to należałoby dodać jedynie czas na wałowanie, który wg wyżej wymienionej opinii to ok. 5 minut. Zauważył informację o odległości wytwórni od miejsca robót o ok. 120 km, ale stwierdził, iż nie ma dowodów na poparcie odmiennej opinii, gdyż po sprawdzeniu w Internecie różnych tras przejazdu wyszło, iż jest to czas wiarygodny.

Zamawiający nie żądał dokumentów dotyczących legalności postawienia wytwórni mas, gdyż wykracza to poza rozporządzenie o dokumentach. Stwierdza też, iż w nawet przy stwierdzeniu, że wskazana wytwórnia nie spełnia warunku, musiałby zastosować art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Równe traktowanie wykonawców odnosi się do podjęcia tych samych czynności w tej samej sytuacji, a nie to, że Zamawiający nie może poprawić omyłek w jednej ofercie dlatego, iż w innych ofertach omyłek nie było.

Przystąpienie po stronie Zamawiającego zgłosiła MOSTOSTAL Warszawa S.A. wnosząc o oddalenie odwołania z uwagi na jego całkowitą bezzasadność. Zdaniem Przystępującego wskazane wady pozycji kosztorysów nie mają żadnego wpływu na treść oferty, co czyni je nieistotnymi, stanowią one ewidentne błędy pisarskie będące wynikiem przeoczenia wykonawcy, dające się poprawić w oparciu o art. 87 ust. 2 pkt 1 lub 3 ustawy Prawo zamówień publicznych. Nieprawdą jest też, że czas od załadunku masy bitumicznej do jej wbudowania przekracza 2 godziny. Przystępujący złożył w swojej ofercie oświadczenie, z którego wynika, że dysponuje wytwórnią mas bitumicznych zlokalizowaną w miejscowości Woroniec w woj. lubelskim, a czas dowozu mieszanki wynosi 1 h 41 min., które to oświadczenie podtrzymuje.

Podczas rozprawy stwierdził, iż jego zamierzeniem było złożenie prawidłowej oferty. Stwierdzone omyłki są związane z omyłkowym przepisaniem tekstu z przedmiaru robót i nie budziły wątpliwości Zamawiającego, który dokonał ich poprawienia w oparciu o własne materiały. Poza tym opisy pozycji wynikają także z KNR i specyfikacji technicznej. Argumentacja co do sposobu poprawienia i znaczenia omyłek pokrywa się z wyjaśnieniami Zamawiającego. W przedmiarze dotyczącym trakcji trolejbusowej występują KNR oraz krotność 1,5, natomiast jednostka metr wynika z KNR. Wynagrodzenie kosztorysowe nie przekreśla możliwości poprawiania omyłek.

Wyjaśnił, iż Woroniec, w którym znajduje się wytwórnia jest oddalony o ok. 117 km. Wskazany w oświadczeniu czas dowozu został ustalony na podstawie pomiarów dokonywanych przez kierowców. Wg Przystępującego

czas na poszczególne czynności to: załadowanie 1-2 min, dowóz 1 h 41 min, czas na wbudowywanie to mniej niż 7 minut.

Posiadana przez niego wytwórnia mas bitumicznych jest wytwórnią przenośną i w momencie fotografowania przez Odwołującego była ona rozłożona ze względu na bieżącą konserwację, której dokonuje Przystępujący ze względu na niewykorzystywanie wytwórni w okresie zimowym, natomiast masy będą wytwarzane w przyszłości.

W oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie dokumentacji postępowania, a także na podstawie oświadczeń złożonych w pismach oraz podczas rozprawy Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie Izba stwierdziła, że nie zachodzi żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania opisanych w art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Izba stwierdziła także, że Odwołujący ma interes prawny we wniesieniu odwołania w rozumieniu art. 179 ust. 1 i art. 180 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Izba przeprowadziła dowody z dokumentacji postępowania, w tym specyfikacji istotnych warunków zamówienia, oferty Odwołującego, wskazanych pism oraz z wyjaśnień Stron i Przystępującego.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego błędów w kosztorysie ofertowym Izba stwierdziła, iż wszystkie wskazane błędy nadają się do korekty w oparciu o art. 87 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, której to Zamawiający dokonał, o czym świadczy pismo do MOSTOSTAL Warszawa S.A. z 4 marca 2011 r. Sam sposób dokonania korekty Izba uznała za logiczny i ogólnie poprawny – do jednostki m (metr) dopisano brakujące² lub³ (kwadratowy/sześcienne), a zaokrąglone do dwóch miejsc po przecinku obmiary skorygowano do istniejących w przedmiarze, przy czym rzeczywiście nie było potrzeby zmieniać obliczeń, gdyż wykonawca dokonał wyliczenia

wartości pozycji według wartości podanych w przedmiarze, a nie wskazanych w kosztorysie ilości „zaokrąglonych”. Izba podziela również stanowisko Zamawiającego, że w poz. 22 d.1. kosztorysu „przebudowa sieci ciepłowniczej” znalazł się zapis „m m”, tj. dwa razy „m” ze spacją między nimi, a nie mm, czyli milimetr. Jednak niezależnie od tego, czy byłby to dwa razy wpisany metr, czy też milimetr, poprawienie go na metr jest nie tylko zgodne z jednostką przyjętą w KNR, lecz także logiczne, gdyż absurdalne jest stwierdzenie, że Zamawiający zamawiałby lub wykonawca chciał zaoferować i wycenić usługi odnoszące się do 70 milimetrów rurociągu. Poza tym wielkość tę niewątpliwie należy odnieść do pozostałej części dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych itd. Zatem korekta polegająca na zmianie jednostki miary, a nie przeliczaniu ceny jednostkowej razy 1000 jest działaniem racjonalnym. W odniesieniu do pominiętych w opisach pozycji krotności Izba stwierdziła, iż nie ma przeszkód, by wskazane pozycje zostały poprawione w sposób, w jaki zrobił to Zamawiający, co do zasady bowiem poprawki powinny być dokonywane tak, by jak najmniej ingerować w treść oferty. Jeśli więc Zamawiający uznał braki za brak w opisie pozycji, a nie jej wycenie, a nie prowadzi to do wyceny, którą można uznać za nierealną, to nie można mu zarzucić naruszenia przepisów ustawy.

Jedyna korekta wartości pozycji powinna nastąpić w poz. 97.d.6, w której wyceniono 213,40 zamiast 218,40 m³. Jednak różnica w cenie tej pozycji wyniesie jedynie 214,35 zł, zatem nie ma wpływu na ranking ofert.

W odniesieniu do zarzutu, iż wskazana wytwórnia mas bitumicznych została zdemontowana – zgodnie z oświadczeniem Przystępującego w celu konserwacji – Izba stwierdziła, iż Odwołujący nie udowodnił, że w takim stanie znajdowała się w chwili składania ofert i że nie zostanie ponownie uruchomiona przed przystąpieniem do realizacji kontraktu. Ponadto nie ma to istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż Izba uznała, że nie może uznać wytwórni znajdującej się w Woroncu za spełniającą warunek udziału w postępowaniu dysponowania wytwórnią mas bitumicznych, z której będzie dostarczana mieszanka, zlokalizowaną w takiej odległości, by czas transportu od załadunku do wbudowania mieszanki w warstwę nie przekraczał dwóch

godzin. Nawet jeśli bowiem pominąć przy wyliczeniach sporny czas załadunku masy, który ze względu na swoją długość (wskazano 1 – 2 minuty), nie jest istotny dla obliczeń i przyjęć czas wbudowania mieszanki korzystny dla Odwołującego, a więc 10-15 minut, Izba nie uznała za realny czasu przejazdu wskazanego przez Przystępującego, niezależnie, czy odległość wynosiłaby ok. 121 czy 117 km, jak wskazywano podczas rozprawy.

Przede wszystkim Izba stwierdziła, że czas wskazany w warunku jest maksymalnym czasem każdego z przejazdów pojazdów z mieszanką i to nie czasem, który mógłby być osiągnięty teoretycznie, lecz czasem realnym, co jest uwarunkowane m.in. wymaganiami technicznymi wykorzystania tej mieszanki.

Z wyliczeń Przystępującego wynika, że założył on, że pojazdy będą przez całą trasę osiągały prędkość ok. 80 km/h. Niezależnie od tego, czy pojazd z ładunkiem mógłby rzeczywiście poruszać się z taką prędkością, biorąc pod uwagę rodzaj (nie są to autostrady ani trasy szybkiego ruchu) i jakość dróg oraz inne uwarunkowania drogowe, np. ograniczenia prędkości i liczne mijane miejscowości, które nawet jeśli nie stanowią obszarów zabudowanych, mogą wymagać poruszania się z mniejszą prędkością, oczywiste jest, że prędkość ta będzie mniejsza. Dodatkowo dotarcie do terenu budowy wymaga również częściowego przejazdu przez Lublin, więc również na tym etapie można oczekiwać spowolnienia jazdy. Tym samym Izba uznała zarzut Odwołującego za uzasadniony.

Ponieważ odwołanie dotyczy okoliczności mogących mieć wpływ na wynik postępowania, zgodnie z art. 192 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, Izba orzekła jak w sentencji odwołanie uwzględniając.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 2, § 3 i § 5 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący

.....